

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně obchodní společnosti **IRON & STEEL GROUP, s. r. o.**, se sídlem v Praze 10, Vlašimská 5, PSČ 101 00, zast. JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Mírové nám. 157/30, PS 203, PSČ 412 01, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Hradec Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Bohuslava Martinů 1672/8a, PSČ 501 01, v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. června 2009, zn. 6510-2/2009-060100-21, zn. 6510-3/2009-060100-21, zn. 6510-4/2009-060100-21, zn. 6510-5/2009-060100-21, zn. 6510-6/2009-060100-21 a zn. 6510-7/2009-060100-21, t a k t o :

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadenými rozhodnutími žalovaný zamítl odvolání žalobkyně do rozhodnutí Celního úřadu Hradec Králové, kterými jí bylo doměřeno antidumpingové clo, a to rozhodnutími ze dne 2. března 2009, čj. 2801/09-066100-021, ve výši 44.058,- Kč, ze dne 2. března 2009, čj. 2802/09-066100-021, ve výši 54.926,- Kč, ze dne 2. března 2009, čj. 2803/09-066100-021, ve výši 44.331,- Kč, ze dne 2. března 2009, čj. 2804/09-066100-021, ve výši 46.048,- Kč, ze dne 2. března 2009, čj. 2805/09-066100-021, ve výši 55.620,- Kč a ze dne 2. března 2009, čj. 2806/09-066100-021, ve výši 56.046,- Kč.

V odůvodnění svých rozhodnutí žalovaný poukázal na čl. 78 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „Celní kodex“), dle kterého mohou celní orgány po propuštění zboží přezkoumat celní prohlášení. Mohou kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo. Jestliže výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží nasvědčují, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě. Žalovaný poukázal rovněž na ustanovení § 127 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), dle něhož jsou celní orgány po propuštění zboží do navrženého celního režimu oprávněny provádět následnou kontrolu, jejímž účelem je přesvědčit se o správnosti a úplnosti údajů uvedených v celním prohlášení, pravosti dokladů k němu předložených nebo připojených a o správnosti vyměřeného cla, daní a poplatků.

Žalovaný dále uvedl, že v posuzovaných případech kontrolní orgán v rámci provedené následné kontroly ověřoval mimo jiné správnost sazebního zařazení zboží (ocelových bezešvých trubek), které dovážela žalobkyně. Tyto trubky byly zařazeny do podpoložky celního sazebníku 7304 39 58 99. Do této podpoložky patří „ostatní“ trubky, které nesplňují dvě kritéria uvedená v podpoložce 7304 39 58 30, a to kruhový průřez nejvýše 406,4 mm a hodnotu uhlíkového ekvivalentu nejvýše 0,86. Kontrolní orgán ověřoval splnění těchto kritérií (zejména na základě certifikátů jakosti), přičemž dospěl k závěru, že v tomto případě byla splněna obě výše uvedená kritéria, a proto mělo být předmětné zboží zařazeno do podpoložky celního sazebníku 7304 39 58 30. Z uvedené změny sazebního zařazení pak vyplynulo následné doměření antidumpingového cla dle Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny.

Žalovaný nesouhlasil s odvolacími námitkami, že napadená rozhodnutí byla vydána v rozporu s ustanoveními § 2 odst. 3 a § 31 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Dle jeho názoru je z odůvodnění napadených rozhodnutí zřejmé, jaké důkazy byly provedeny, jak byly hodnoceny a proč byly odmítnuty. Rovněž má zato, že při provádění následné kontroly a následném vydání dodatečných platebních výměrů byl dodržen postup stanovený § 127 celního zákona i příslušná ustanovení daňového řádu, tj. že kontrola byla předepsaným způsobem zahájena a provedena a řádně bylo doměřeno antidumpingové clo.

Žalovaný nepřisvědčil ani odvolací námitce, že napadená rozhodnutí byla vydána na základě právního předpisu, který byl vydán pouze v elektronické podobě. Z obsahu námítky žalovaný dovodil, že žalobkyně měla na mysli Integrovaný celní sazebník Evropských společenství (dále jen „TARIC“). K tomu uvedl, že dle čl. 249

Smlouvy o založení Evropského společenství ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Evropský parlament společně s Radou, Rada a Komise vydávají nařízení a směrnice, přijímají rozhodnutí a vydávají doporučení nebo zaujímají stanoviska. Nařízení má obecnou působnost, je jediným obecně závazným aktem Evropské unie (dále jen "EU"), které je přímo použitelné ve všech členských státech. Podmínkou jeho účinnosti je publikace v Úředním věstníku EU, vstupuje v platnost dnem, který je v něm stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení. Celní sazebník je ve Společenství vydán jako právní předpis - Nařízení Rady (EHS) č. 2658/1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku. V příloze č. 1 tohoto předpisu je uveden celní sazebník. Tato příloha se každý rok mění, přičemž tato změna celního sazebníku je vydávána nařízením komise EU. Společný celní sazebník se skládá z vlastního celního sazebníku, který je rozdělen dle struktury Kombinované nomenklatury a z příloh k celnímu sazebníku.

Dále žalovaný popsal postup při stanovení cla, přičemž zdůraznil, že nestačí jen společný celní sazebník, ale že je třeba vyhodnotit a mnohdy použít i další předpisy EU. Pro zjištění těchto předpisů je přitom nejvhodnější využít informační systém označovaný jako TARIC. Jedná se o propojený informační systém, který v sobě integruje Kombinovanou nomenklaturu EU, doplňkové třídění k označení zboží (tzv. Taric-kódy), sazby cel a další informace o opatřeních EU ve vztahu ke zboží příslušné nomenklatury. Obsahuje tedy veškerá obchodní opatření stanovená v právních předpisech Společenství (opatření tarifní, zemědělská, obchodní, opatření omezující pohyb zboží a opatření pro sběr statistických údajů). S ohledem na možnost každodenní změny uvedených opatření rozhodla Komise nepokračovat v každoročním zveřejňování TARIC v Úředním věstníku EU (naposledy byl zveřejněn 30. dubna 2003).

Z výše uvedeného dle žalovaného vyplývá, že TARIC obecně závazným právním předpisem sám o sobě není, neboť je pouze přehledným sumářem všech obchodních opatření, obsažených v jiných předpisech EU, přičemž kód TARIC je pak čistě informativní. Námitku, že změna Celního sazebníku na základě Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, ze dne 27. 6. 2006, byla provedena pouze v elektronické podobě a že výhrada „ex“ v nařízení o uložení antidumpingového cla není totožně uvedena v českém celním sazebníku, označil za irelevantní, neboť Nařízení Rady (ES) č. 954/2006 v Úředním věstníku EU řádně publikováno v českém jazyce bylo. Dle žalovaného proto celní úřad v době rozhodování o přidělení celně schváleného určení postupoval v souladu s právními předpisy účinnými v době přijetí celního prohlášení (§ 324 celního zákona).

Včas podanými žalobami se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora uvedených rozhodnutí, navrhla jejich zrušení, jakož i zrušení jim předcházejících rozhodnutí orgánu prvního stupně, a vrácení věcí žalovanému k dalšímu řízení.

Namítala, že žalovaným uváděná Kombinovaná nomenklatura 7304 39 58 30 neodpovídá změně Celního sazebníku dle nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. 6. 2006. Poukázala na jeho čl. 2.1. odst. 17, dle kterého je rozlišováno mezi

kódem KN (osmimístným) a kódem TARIC (desetimístným), přičemž rozdíl mezi oběma kódy spočívá právě v počtu číslic. Celní orgán zařazoval předmětné zboží do podpoložky KN 7304 39 58 30, avšak dle žalobkyně toto číselné zařazení odpovídá kódu TARIC. Přijaté nařízení se vztahuje na kódy TARIC v něm uvedené, o čemž dle žalobkyně svědčí i doplňkový kód TARIC A742 uvedený v tabulce u země Ukrajina. Žalobkyně má proto zato, že pokud dle žalovaného není TARIC obecně závazným právním předpisem a je-li kód TARIC (desetimístný) čistě informativní, nemohla být její odvolání zamítnuta, neboť ve zmíněném nařízení je číselné označení 7304 39 58 30 kód TARIC a nikoliv kód KN. Žalobkyni je tak vytýkáno porušení nikoliv právně závazného právního předpisu (TARIC).

Dále žalobkyně tvrdí, že po ní nelze spravedlivě požadovat, aby si správnost a bezchybnost získaných informací ověřovala vyhledáváním v příslušných předpisech. K tomu poukázala na žalovaným uvedenou informaci, že s ohledem na možnost každodenní změny obchodních opatření bylo Komisí rozhodnuto o nepokračování v každodenním zveřejňování TARIC v Úředním věstníku EU.

V písemném vyjádření k žalobám žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a navrhl zamítnutí žalob. Podrobně reagoval na žalobní námitky, přičemž jeho zásadní argumentace byla totožná s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Současně znovu poukázal na jednotlivé právní předpisy Společenství, které v dané věci aplikoval a z nichž citoval příslušné, pro danou věc relevantní pasáže a velmi podrobně vysvětlil postup a základní pravidla při správném zařazování zboží dle Harmonizovaného systému a Kombinované nomenklatury zboží. Uvedl, že zařazení zboží pod příslušný číselný kód Kombinované nomenklatury má přímý vliv na výběr sazby cla ve společném celním sazebníku Společenství, což ovlivňuje výši cla a návazně i výši DPH. Správné zařazení zboží je tedy velmi důležité (svými důsledky se váže na clo, daně i statistiku), proto je právními předpisy EU i České republiky stanoveno jako povinnost osoby, která v příslušném řízení údaje o zboží uvádí, a tato osoba nese i odpovědnost za správnost zařazení. Závěrem žalovaný zdůraznil, že v posuzovaných případech byl pro zodpovězení otázky, zda předmětné zboží antidumpingovému clu podléhá či nikoli, rozhodný jeho popis a složení, tj. vnější průměr a hodnota uhlíkového ekvivalentu.

Při jednání soudu konaném dne 27. července 2010 setrvaly obě strany sporu na svých argumentech a procesních návrzích.

Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přičemž žaloby neshledal důvodnými.

Předmětem sporu bylo uložení antidumpingového cla za dovoz zboží z Ukrajiny od výrobce OJSC Dnepropetrovsk Tube Works. Jednalo se o dovoz ocelových bezešvých trubek v období říjen a prosinec roku 2006, jejichž příjemcem byla žalobkyně. Zboží bylo propuštěno do režimu volného oběhu na základě předložených celních prohlášení (JSD), ve kterých bylo zboží zařazeno pod zbožíový kód 7304 39 58 a doplňkový kód 99. Celní orgány provedly následnou kontrolu, při

kteře ověřovaly správnost tohoto sazebního zařazení zboží. Uvedly, že do tohoto deklarovaného sazebního zařazení (7304 39 58 99) patří „ostatní“ trubky, které nesplňují dvě kritéria uvedená v podpoložce 7304 39 58 30, a to kruhový průřez nejvýše 406,4 mm a hodnotu uhlíkového ekvivalentu nejvýše 0,86. Kontrolní orgán proto ověřoval splnění těchto kritérií, přičemž dospěl k závěru, že v posuzovaných případech byla splněna obě zmíněná kritéria, a proto mělo být předmětné zboží zařazeno do podpoložky celního sazebníku 7304 39 58 30. Na základě tohoto kontrolního zjištění celní úřad následně doměřil antidumpingové clo, a to dle Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny. Proti dodatečným platebním výměrům, kterými bylo clo doměřeno, podala žalobkyně odvolání, ta pak byla napadenými rozhodnutími žalovaného zamítnuta.

K námitce žalobkyně týkající se otázky závaznosti celními orgány aplikovaných předpisů v posuzovaných věcech, krajský soud uvádí následující.

Nařízením Rady (EHS) č. 2913/92 byl vydán celní kodex Společenství. Dle jeho čl. 1 se celní předpisy skládají z tohoto kodexu a z předpisů přijatých k jeho provádění na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy upravující jiné oblasti, vztahuje se tento kodex na obchod mezi Společenstvím a třetími zeměmi.

Rada ES dále přijala Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku. Dle jeho čl. 1 bod 1 se zavádí nomenklatura zboží (dále jen „kombinovaná nomenklatura“ anebo zkráceně „KN“), která splňuje požadavky jak společného celního sazebníku, tak i statistiky zahraničního obchodu Společenství. Kombinovaná nomenklatura se skládá z a) nomenklatury harmonizovaného systému, b) dalšího třídění Společenství k této nomenklatuře (dále jen „podpoložky KN“), pokud je specifikována celní sazba, c) předběžných ustanovení, doplňkových poznámek ke třídám a kapitolám a poznámek pod čarou vztahujících se k podpoložkám KN (čl. 1 bod 2 téhož Nařízení Rady). Podle čl. 2 zmíněného Nařízení Rady zavede Komise integrovaný sazebník Evropských společenství (dále jen „Taric“), který se zakládá na kombinované nomenklatuře.

Nařízením Rady (ES) č. 954/2006 se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny. Dle jeho článku 1 se na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, kruhového průřezu, s vnějším průměrem nejvýše 406,4 mm, s hodnotou uhlíkového ekvivalentu (CEV) nejvýše 0,86 podle vzorce a chemického rozboru Světového svářečského institutu (IIW) [17], kódů KN ex73041010, ex73041030, ex73042100, ex73042911, ex73043180, **ex73043958**, ex73043992, ex73043993, ex73045189, ex73045992 a ex73045993 [18] (kódy TARIC 7304101020, 7304103020, 7304210020, 7304291120, 7304318030, **7304395830**, 7304399230, 7304399320, 7304518930, 7304599230 a 7304599320), pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a

Ukrajiny ukládá konečné antidumpingové clo. Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením výrobků uvedených výše a vyrobených společnostmi uvedenými se stanoví dle tam uvedené tabulky, přičemž pokud jde konkrétně o Ukrajinu a společnost OJSC Dnepropetrovsk Tube Works, stanoví se antidumpingové clo 12,3% (Doplňkový kód TARIC A742). Toto nařízení vstoupilo dle svého článku 5 v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie a je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Nařízení bylo uveřejněno v Úředním věstníku 29. 6. 2006 (L 175, s. 4-38), účinnosti tak nabylo dnem 30. 6. 2006.

Současně je třeba poukázat na článek 249 Smlouvy o založení Evropského společenství ze dne 25. 3. 1957, ve kterém je uvedeno, že ke splnění svých úkolů a za podmínek stanovených v této smlouvě Evropský parlament společně s Radou, Rada a Komise vydávají nařízení a směrnice, přijímají rozhodnutí a vydávají doporučení nebo zaujímají stanoviska. Nařízení má obecnou působnost, je obecně závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Směrnice je závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Rozhodnutí je závazné v celém rozsahu pro ty, jimiž je určeno. Doporučení a stanoviska nejsou závazná. Z uvedeného vyplývá, že nařízení (přijímané kterýmkoliv z orgánů či jejich společným postupem) je obecně závazným aktem ES, přičemž podmínkou jeho účinnosti je jeho publikace v Úředním věstníku EU.

Česká republika je členem Evropské unie od 1. 5. 2004. K dovozům předmětného zboží došlo v posledním čtvrtletí roku 2006, tedy v době, kdy již Česká republika byla členem EU a kdy v Úředním věstníku EU byly v českém jazyce vyhlášeny normativní akty, jež byly žalovaným (i celním úřadem) použity při vydání napadených rozhodnutí, tj. Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, Nařízení Rady (EHS) č. 2658/97, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a Nařízení Rady (ES) č. 954/2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházející z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny. Ve všech těchto nařízeních je dokonce i výslovně uvedeno, že jsou závazná v celém rozsahu a přímo použitelná ve všech členských státech.

Žalobkyně namítala, že celní orgány zařazovaly předmětné zboží dle číselného zařazení odpovídajícího kódu Taric, avšak protože Taric není obecně závazným právním předpisem, má zato, že jí je nezákonně vytýkáno porušení nikoliv právně závazného právního předpisu. Dle názoru soudu žalovaný správně uvedl, že Integrovaný celní sazebník ES (Taric) sám o sobě má jen informativní povahu. Již proto, že není publikován v Úředním věstníku EU, nemůže být závazným právním předpisem. Avšak v posuzovaném případě byl rozhodujícím údajem pro správné sazební zařazení zejména popis výrobku (charakteristika a složení ocelových bezešvých trubek kruhového průřezu, tj. vnější průměr a hodnota uhlíkového ekvivalentu) ve vztahu k příslušným kódům kombinované nomenklatury, což bylo uvedeno v článku 1 Nařízení Rady (ES) č. 954/2006 jako předpisu závazným v celém rozsahu a přímo použitelným ve všech členských státech EU (viz článek 5

citovaného Nařízení Rady). Také číselný kód kombinované nomenklatury ex73043958 spolu s doplňkovým kódem Taric 7304395830 byly součástí článku 1 tohoto Nařízení Rady (ES). Z článku 1 zmíněného Nařízení Rady je rovněž zřejmé, že opatření ukládající antidumpingové clo se neuplatňuje na dovoz veškerého zboží ze třetích zemí uvedeného pod příslušným kódem KN, ale pro tu část zboží stejné KN, která je uvedena popisem výrobku v úvodu článku 1 a které má být přiřazen kód Taric na devátém a desátém místě (tj. číslo 30), a které současně musí pocházet z konkrétně uvedené země a konkrétně specifikované společnosti. S ohledem na shora uvedené tedy krajský soud uzavírá, že celní orgány v posuzovaných případech zařadily předmětné dovážené zboží v souladu s právními předpisy Společenství přímo aplikovatelnými v České republice jako členské zemi EU.

Jestliže žalobkyně současně namítala, že po ní nelze spravedlivě požadovat, aby si správnost a bezchybnost získaných informací ověřovala vyhledáváním v příslušných předpisech, soud tento její názor nesdílí. Lze souhlasit pouze s tím, že správné zařazení zboží je záležitostí složitou, odborně náročnou a úzce specializovanou. Právě pro usnadnění celkové orientace v celním sazebníku ES a všech navazujících předpisech Společenství slouží integrovaný informační systém TARIC. Ten však, jak je již shora uvedeno, není autentickým zněním právních předpisů Společenství, neboť není od roku 2003 zveřejňován v Úředním věstníku EU, a proto nemůže být sám o sobě závazný (závazné jsou však právní předpisy Společenství zveřejněné v Úředním věstníku EU, ze kterých TARIC vychází a propojuje tak příslušné informace o všech obchodních opatřeních stanovených v právních předpisech Společenství). Vzhledem ke složitosti správného zařazení zboží lze rovněž požádat celní správu o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží. V případě České republiky je pro vydání takové závazné informace kompetentní Celní ředitelství Praha, přičemž tato informace je pak pro celní orgány ve vztahu k jejímu držiteli závazná.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žaloby jako nedůvodné zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný při jednání u soudu prohlásil, že mu žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec

nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 2. srpna 2010

JUDr. Jan Rustch, v. r.
předseda senátu